

РЕШЕНИЕ

№ 4254

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2384** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 4874 от 12.02.2020 г. и вх. № 7171 от 28.02.2020 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] – 11, ет. 5, офис 1, представляван от управителя М. С. З. и с адрес за връчване на книжа и съобщения: [населено място], [улица] – 64, партер срещу Заповед № ФК – 85 - 0379658 от 30.01.2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от началник отдел „Оперативни дейности” П., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

С жалбата се моли съда да отмени оспорената заповед, тъй като е неправилна, незаконосъобразна, необоснована и постановено при съществено нарушение на административно производствените правила. Излагат се подробни доводи по съществуването на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. М., който поддържа жалбата и предлага да се уважи. Претендира сторените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности” П., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП, редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Н., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско

възнаграждение и депозира писмено становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.01.2020 г. в 11,20 ч. е извършвана оперативна проверка в търговски обект – рецепция на хотел „Широка Лъка”, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя, при която е констатирано, че последният не е сключил писмен договор за техническо обслужване и ремонт с регистрирана от БИМ сервизна фирма, която притежава удостоверение за сервизно обслужване на съответния тип ФУ, регистрирано и въведено в експлоатация в обекта фискално устройство модел „Д. ДР 55 КЛЮ с ИН на ФУ ДТ342442 и ИН на ФП 02667125, намиращо се в обекта за периода 20.04.2019 г. до 26.01.2020 г. Тези данни са потвърдени и от направена справка в информационния масив на НАП, където има предадени Z отчети от ФУ с номер на последен документ 0006973, видно от които жалбоподателят има сключен договор за техническо обслужване до 20.04.2019 г. и от представения договор за техническо обслужване № 3004 от 21.01.2019 г., че същата има такъв за периода от 20.01.2019 г. до 20.04.2019 г.

Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка (ПИП) серия АА № 0379658 от 27.01.2020 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 16, ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от министъра на финансите (Наредбата) във връзка с чл. 118, ал.5 от ЗДДС, което е основание по смисъла на чл. 186, ал.1, т. 1, б. „г” от ЗДДС за прилагането на ПАМ и на основание чл. 186, ал.3 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от надлежна страна, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

По въпроса за валидността на оспорената заповед, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № ЗЦУ – ОПР - 16 от 17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Съгласно АПК, когато административния орган действа при условията на обвързана компетентност, съдът проверява само законосъобразността на издадения административен акт. Съдът констатира, че при издаването на атакуваната заповед да са нарушени законовите разпоредби уреждащи налагането на ПАМ.

От представените по делото доказателства по безспорен начин се установява, че по време на проверката в обекта не е бил съхраняван сключен писмен договор за техническо обслужване и ремонт с регистрирана от БИМ сервизна фирма.

При това положение на административния орган не му е останало нищо друго освен да приложи закона, където в чл. 186, ал.1, т.1, б.„г“ от ЗДДС е записано, че ПАМ

запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за подаване на данни по чл. 118 в Националната агенция за приходите. Редакцията на закона е такава, че налагането на ПАМ при констатирано такова нарушение е задължително и не е поставено на преценката на административния орган. В оспорената заповед е посочено, че не е спазено изискването на чл. 118, ал.5 от ЗДДС - При експлоатацията на ФУ/ИАСУТД лицата по ал. 1 сключват писмен договор за техническо обслужване и ремонт с лица, получили разрешение по реда на наредбата по ал. 4.

В настоящия случай, в оспорената Заповед № ФК – 85 - 0379658 от 30.01.2020 г. е налице описание на фактическите основания, което не обуславя издаването ѝ, доколкото се касае за липсата на изискване в закона сключеният писмен договор с регистрирана от БИМ сервизна фирма да се съхранява в търговския обект. Налице са мотиви, изложени от административния орган, доколкото същият от една страна препраща в оспорената заповед към съставения в деня на проверката Протокол серия АА № 0379658 от 27.01.2020 г., от който се установява, че на посочения ден не е представен писмен договор по чл. 16, ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г., който да е действателен към датата на проверката. Такъв е представен с жалбата до съда (л. 10). Отразени в заповедта са и правните основания за постановяване на спорната ПАМ - чл. 186, ал.1, т.1., б. „г“ ЗДДС. При сравнението им с констатираните от административния орган факти и обосноваването въз основа на тях правни изводи, съдът не констатира пълно съответствие помежду им.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал.1, т.1 и по - конкретно на нейната б.„г“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции се прилага за лице (търговец), което не спази реда или начина за подаване на данни по чл. 118 в Националната агенция за приходите. Разпоредбата на чл. 118, ал. 5 от ЗДДС е идентична с тази на чл. 16, ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на МФ. Това, което се установява и от двете норми е, че законодателят не е въвел с тях изискването договорът за техническо обслужване да се съхранява в търговския обект. Видно от приетите по делото писмени доказателства жалбоподателят с жалбата си е представил актуален договор за техническо обслужване с начална дата 20.10.2019 г. и крайна дата – 3-01.2020 г., т.е. не е налице нарушение на чл. 16, ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13/12/2006 г. на МФ.

Настоящият съдебен състав приема, че не са налице както правните основания, посочени от органа при издаване на спорната заповед. Възприемайки извършеното нарушение на цитираната разпоредба от Наредбата, като източник на правомощието си по чл. 186, ал. 5 във вр. с ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС, ответникът в условията на обвързана компетентност е издал оспорения административен акт, чието съдържание е запечатването на търговския обект.

В разпоредбата на чл. 186, ал.1 от ЗДДС е предвидена възможност, принудителната административна мярка „запечатване на обект“ да се прилага за срок до един месец. След като законодателят е предвидил срок до един месец за налагане на тази мярка, то административният орган се явява задължен да обоснове размера, посочен от него. Съдът констатира, че административният орган - началник отдел „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП е изложил общи мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ. С оспорената заповед е постановено да се приложи ПАМ - запечатване на обект за срок

от 7 дни, което в случая се явява необосновано.

С оглед на всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – 85 - 0379658 от 30.01.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но е налице неправилно приложение на материалния закон, което води до нейната незаконосъобразност.

По изложените съображения жалбата на [фирма] се явява основателна и като такава следва да се уважи, а заповедта да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото. С оглед правната сложност на спора, на основание чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, Националната агенция за приходите (в чиято структура е органа - ответник) следва да заплати на разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева, от които 100,00 лв. юрисконсултско възнаграждение и 50,00 лв. държавна такса.

Водим от горното, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № ФК – 85 - 0379658 от 30.01.2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от началник отдел „Оперативни дейности” П., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сторените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд - в 14 -дневен срок, от съобщаването му.

СЪДИЯ: